

INFORMATIEBRIEF AAN DE VRIENDEN VAN HET KITALE AIDS PROGRAMME

Kitale, 6 oktober 2010

Beste vrienden,

Het is vandaag woensdag, 3 uur 's middags, het heeft zojuist weer eens heel hard geregend. Al zijn nu de wintermaanden voorbij, toch is het nog vrij koud en dus zit ik met een das om. Dat is het afgelopen seizoen steeds zo geweest: Terwijl de meeste andere gedeelten van Kenya met droogte kampten, moesten in onze omgeving nogal wat gezinnen hun huizen verlaten vanwege overstromingen. Toch heeft over het algemeen de mais het overleefd en die wordt nu geoogst en staat overal in grote schoven op het land. De wegen zijn iets minder modderig, maar er blijft nog kans genoeg over om lekker vast te komen zitten. De krant bericht de schoorvoetende vooruitgang in de zaak van het 'Haagse' Internationale Gerechtshof, dat het geweld in 2007/08 onderzoekt. Een ander artikel laat zien dat de opluchting over het geweldloos verlopen van het referendum voor een nieuwe Kenyanse grondwet wat wordt geluwd door het besef dat de uitvoering ervan niet eenvoudig blijkt. Tegen deze achtergrond vinden jullie het misschien interessant om eventjes om de deur te kijken bij onze stafvergadering van 25 september jl.

1

- **Rapport: Gemeenschapsmobilisatie voor de workshop voor 'Onbereikten' op 4-10 oktober 2010 in Kinyoro**

Kinyoro is een locatie van zo'n 400 km² - een uurtje rijden over een glibberige modderweg buiten Kitale - met een schitterend uitzicht op Mount Elgon. Het bestaat uit enorme, vruchtbare landerijen inclusief een export rozenkwekerij, die over het algemeen door gehuurde boerenarbeiders worden bewerkt. Deze arbeiders komen doorgaans elders uit het land, bezitten zelf geen grond en wonen in kleine dorpjes bij elkaar. Ook in deze gemeenschap is er een groeiend aantal mensen, vooral jongeren, die volgens de algemene norm als mislukkelingen, probleemgevallen of asociaal worden beschouwd en daarom voor reguliere ontwikkelingsactiviteiten niet in aanmerking komen. Ze zijn de kluts kwijt en het plezier in hun leven, waardoor ze betrokken raken bij allerlei activiteiten die de verspreiding van HIV bevorderen. Doel van onze workshop en vervolgactiviteiten is om deze mensen te helpen meer hoop en zin in hun leven te vinden en daarmee tevens HIV tegen te gaan.

Deze workshop - lesweek - is de eerste die gesponsord zal worden door Impulsis*, waar onze Stichting met succes een aanvraag tot fondsenverdubbeling heeft ingediend. Dat was net op het nippertje, want na dit jaar wordt de hele Nederlandse (en ook internationale) ontwikkelingssamenwerking heel anders, zo niet minder.

* Impulsis is hét loket voor Nederlandse particuliere initiatieven in ontwikkelingssamenwerking

Onze stafleden **Joseph** en **Andrew** berichtten dat zij de mobilisatie van de streek systematisch hebben aangepakt. Als ingang in de gemeenschap hebben zij dit keer de lokale Chieft en zijn assistenten benaderd.

Aan de hand van 'buurtkaarten' die door deelnemers aan onze eerdere algemene AIDS workshops in de streek waren gemaakt, verdeelden zij vervolgens samen de locatie in drie gedeelten die elk 15-20 deelnemers mochten leveren. De Chieft belegde daarop voor iedere deellocatie een bijeenkomst van dorpsoudsten en andere gemeenschapsvertegenwoordigers, waarbij Andrew en Joseph werden uitgenodigd om de plannen van KAP te bespreken. Hierbij hebben ze de nadruk gelegd op onze wens het zelfredzame vermogen van de gemeenschap te versterken én op het puur vrijwillige karakter van deelname. De Kinyoro gemeenschappen hadden daarop laten weten graag mee te doen.

Door middel van oefeningen in zelfreflectie werd toen een eerste inventarisatie van de lokale problematiek gemaakt. Men gaf aan in deze streek te worstelen met het ontbreken van traditionele woonomstandigheden, gebruiken en houvast, in combinatie met een grote etnische diversiteit en moderne levensstijlen. De deelnemers constateerden 'korte-termijn-huwelijken' en 'huwelijken' op steeds jongere leeftijd, soms met verschillende van zulke relaties op hetzelfde moment. Ook huiselijk geweld, voortijdig schoolverlaten, werkloos rondhangen, ongehuwd ouderschap, drank, drugs en prostitutie. Bovendien gaven de leiders aan dat deze jongeren hierdoor een gemakkelijke prooi zijn geworden als rekruten voor politiek- en ander geweld.

Tenslotte werden er gezamenlijk richtlijnen opgesteld die de leiders konden gebruiken bij het uitkiezen van deelnemers. Al gauw waren er zo meer dan 50 namen ingediend.

De lokale regeringskliniek werd gratis voor de workshop ter beschikking gesteld. Twee naburige kerkjes zeiden hun stoelen en banken uit te zullen lenen. Een lokaal buurtrestaurantje stemde ermee in voor 1,20 Euro per persoon per dag 2x thee met oliebol en 1 warme lunch klaar te zullen maken.

De uitnodigingsbrieven konden worden geschreven en verspreid.

○ **Agenda: Theater Workshops**

Om een zo groot mogelijk publiek te bereiken en ook de motivatie van de vrijwilligers hoog te houden, zal KAP voor haar reeds gediplomeerde en geïnteresseerde deelnemers in november a.s. weer een training organiseren in Participatief Educatief Theater (PET). Dit is een goede methode om AIDSgevoelige zaken op openbare plaatsen, zoals markten en bijeenkomsten, te bespreken. Deze aanpak vereist echter 'natuurlijk talent' in groepsgeleiderij. De stafleden verzoeken daarom ook eenvoudiger theatervormen in de cursusweek op te nemen. Sylvery Otieno, een oud-collega uit Kisumu, zal de workshop komen leiden. We besluiten ervoor te zorgen ook zelf goed getraind te worden, zodat het in de toekomst niet meer nodig zal zijn om krachten van buiten in te huren.

2

○ **Resultaten**

Er werd ons kortgeleden gevraagd om een overzicht te geven van enkele resultaten die ons programma tot nu toe hebben bereikt. We kunnen het volgende melden:

In de periode 2002 t/m 30-9-2010 zijn er door het KAP in 11 focusgebieden opgeleid en begeleid:

- 492 gemeenschaps leiders
- 1.091 gemeenschaps-AIDS-educatoren (inclusief de 'Onbereikten')
- 35 gemeenschaps AIDS-trainers (TOTs)
- 60 thuiszorgers
- 62 vredeswerkers
- 71 verslavingswerkers
- 3 AA (Anonieme Alcoholisten) behandelgroepen

Uit monitoring informatie blijkt dat **8 maanden na training 70% van deze vrijwilligers nog steeds actief is.**

Overige resultaten:

- Helpen opstarten van een Kitale-behandelcentrum voor verslaafden d.m.v. het identificeren en doorverwijzen van cliënten;

- Deelname aan een project voor ex-alcoholbrouwers;
- Faciliteren van het oprichten en uitvoeren van activiteiten van het interetnisch Kiboroa Vredescomité;
- Faciliteren van oprichting en activiteiten van 2 AIDS educatie/zorggroepen voor HIV besmette mensen en hun naasten (nieuw project).

Verder geven deelnemers aan, dat het werk van KAP hen een belangrijk doel heeft gegeven en sterker heeft gemaakt om de uitdagingen in het leven positief aan te pakken. Zo hebben meerdere deelnemers hun gevaarlijke manieren van leven, inclusief drank- en drugsgebruik, verlaten of doen serieuze pogingen daartoe. Ook spreekt men - vaak voor het eerst - met elkaar over belangrijke maar zeer gevoelige levenservaringen, zoals seks, relaties, AIDS, HIV status, armoede, corruptie, geweld en voorgevallen gruwelijkheden, boosheid en pijn, tradities, God en geloof, ontwikkeling, enz.

Men zegt dat de discriminatie ten gevolge van AIDS minder wordt en dat mensen zich in toenemende mate op HIV laten testen en voor behandeling durven gaan. Er zijn deelnemers die zeggen zich nu gelukkiger te voelen, meer zelfrespect te hebben en zich nu waardevolle leden van de samenleving weten.

Op enkele scholen is het aantal zwangere leerlingen afgenomen en nemen de leerlingen meer verantwoordelijkheid voor elkaar.

Blij Nieuws?

Uit correspondentie uit Nederland begrijp ik dat de media blij nieuws hebben gemeld over de strijd tegen AIDS. Op vergaderingen en door donateurs wordt ons verteld dat de epidemie zich heeft gestabiliseerd. Dat "AIDS nu te voorkomen en te behandelen is" en ook dat "de donateurs behoefte hebben aan een nieuwe uitdaging". Daar zijn wij behoorlijk van geschrokken!

De laatste statistieken van de Kenya Demographic and Health Survey 2008-09, die in juni 2010 werden gepubliceerd, laten zien dat sinds 2003 het landelijk HIV percentage inderdaad min of meer gelijk gebleven is: Van 6.7% in 2003 tot 7.4% in 2007 en 6.3% in 2008-09 (Kenya's Nationale Prevalentieniveau van 15-54 jaar)¹. De diverse bronnen noemen daarvoor verschillende redenen.

Het zou fijn zijn om aan te nemen dat de vele inspanningen inderdaad wat resultaten hebben afgeworpen. Als je beter kijkt, wordt echter al gauw duidelijk hoe kwetsbaar deze situatie is. Zo laten de cijfers zien dat er binnen de verschillende leeftijds- en gendergroepen behoorlijk wat variaties en ontwikkelingen zijn.² Het percentage mensen van 15-54 jaar, die zich het afgelopen jaar vrijwillig lieten testen en daarvoor hun resultaten ontvingen, was slechts 25.8%. Volgens onze ervaring blijft bovendien de kennis van de meeste mensen over AIDS uiterst beperkt en hangt er nog steeds een enorm stigma rondom de ziekte.

Een probleem is verder dat de kinderen, die nu en in de toekomst geboren worden en opgroeien, niet of nauwelijks door hun ouders of leerkrachten worden voorgelicht over AIDS en aanverwante zaken, terwijl in de maatschappij de risicovolle praktijken alleen maar toenemen.

Bovendien blijft het spannend hoelang de AIDS remmers, in verband met het risico van resistentie, nog zullen helpen en betaalbaar zullen zijn. Een tijdbom?

In onze ogen lijkt de situatie op een woonwijk die in brand staat, maar waar het vuur zich momenteel gelukkig niet verder verspreidt. De gevolgen van een beslissing om daarom de brandweer maar niet meer te betalen, laten zich niet moeilijk raden

Je zult er maar (naast) wonen!

¹ Kenya National Bureau of Statistics, KDHS 2008-09 pg 215

² Zo is het landelijke percentage onder jongeren van 20-24 jaar gedaald (2003: 6%, 2007: 5.2%, 2008/09: 4.2%), dat onder vrouwen van 40-44 jaar gestegen (2003: 10%, 2007: 9%, 2008/09: 14%), dat onder mannen van 40-44 jaar op en neer (2003: 9%, 2007: 10%, 2008-09: 6%). Het komt nogal eens voor dat jonge vrouwen/meisjes door oudere mannen worden besmet.

Fondsenwerving

De afgelopen week was ik naar Kisii. Bij terugkomst in Kitale was het echt een plezier om de 'verhalen' over de diverse activiteiten te horen.

Vrijdag waren we uitgenodigd om een anderhalf uur durende radio-uitzending van het lokale radiostation 'Imani' te verzorgen. Het ging over ons werk in het algemeen en over de vredescomponent in het bijzonder.

Het verliep allemaal heel goed en allerlei luisteraars belden op of kwamen naar ons kantoor om te vragen of ze ook mee konden doen. Zoveel enthousiasme is erg fijn.

Enerzijds omdat we op deze manier zoveel mogelijk mensen kunnen bereiken en omdat het natuurlijk prettig is om te horen dat ons werk gewaardeerd wordt. Anderzijds is het belangrijk omdat in de internationale fondsenwereld de zaken er werkelijk moeilijk uitzien. *We zullen er hard aan moeten trekken om voldoende 'goud te vinden'.*

Gelukkig zijn er nog steeds individuele gevers en groepen die ons werk van harte steunen. We zeilen momenteel zelfs voor het grootste deel op deze ondersteuning! Namens ons team en alle deelnemers aan ons programma wil ik jullie daarvoor dan ook heel erg hartelijk bedanken!!

Ik was vorige week trouwens niet de enige die op pad was. Ook Carol en Joseph waren in Nairobi om er deel te nemen aan een training in 'lokaal fondsenwerven'. Daarbij gaat het erover hoe je lokale- en andere Kenyaanse bedrijven en banken ertoe kunt bewegen een bijdrage te leveren aan onze werkzaamheden. Dit was de tweede fase.

We hebben inmiddels een begin gemaakt met onze bezoeken in de stad.

Rest mij nog te vermelden dat ik van 19 november t/m 30 december a.s. op vakantie hoop te komen naar Nederland. Ik kijk ernaar uit jullie weer te zien.

Samen met mijn medewerkers van Kitale AIDS Programme wens ik jullie van harte alle goeds!

Met hartelijke groet,
Jacinta

Jacinta van Luijk - Kitale AIDS Programme - P.O.Box 371 - (30200) Kitale - Kenya (Oost Afrika)
E-mail adres (zowel programma als persoonlijk): kitaleaidsprogramme@gmail.com

Donaties zijn welkom op: Bankrek.nr: 5160239 t.n.v. Stichting Vrienden van het KAP of 1066957 t.n.v. Missiehuis Mill Hill Oosterbeek, t.b.v. 'Kitale AIDS Programme' of 'Jacinta van Luijk' (*voornaam voluit*). ANBI erkend.

Neem ook eens een kijkje op onze website www.aidskitale.com